

Bij de beslissing van 4 Mei 1948 legt het College een geldboete van f 100.— op (*Tijdschr. v. tandheelk.*, 1948, 7/8, bl. 348).

Conclusie. In deze beslissing heeft het College dus de mening uitgesproken dat een tandarts, die in dienst is van een tandtechnicus, zich schuldig maakt aan handelingen, die het vertrouwen in de stand der tandartsen ondermijnen. Tussen tandarts en tandtechnicus toch mag geen andere verhouding bestaan dan van opdrachtgever tot uitvoerder van de opdracht.

Mr. C^A. M. SCHENCK

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

POSTVACCINALE ENCEPHALITIS

Herhaalde malen blijkt, dat verschillende collegae niet op de hoogte zijn van het feit, dat indertijd een regeling is getroffen voor het aangeven van gevallen van postvaccinale encephalitis of het vermoeden hiervan. De artsen is verzocht bij het constateren of vermoeden van een geval van postvaccinale encephalitis terstond de Provinciale Geneeskundige Inspecteur telephonisch hiervan op de hoogte te stellen. Voor het nemen van eventuele maatregelen zijn daarbij de volgende gegevens van het grootste gewicht: naam en adres van de patiënt, leeftijd, nummer pokstof en van welke inrichting betrokken, opneming ziekenhuis of inroepen specialistische hulp, benevens het tijdsverloop tussen de vaccinatie en de eerste ziekteverschijnselen.

Nadat het geval telephonisch ter kennis van de Geneeskundig Inspecteur is gebracht, doet laatstgenoemde een vragenlijst aan de arts, die het geval heeft aangegeven, en/of de specialist die de patiënt onder behandeling heeft, toekomen met het verzoek deze lijst na invulling te willen retourneren.

Ter verkrijging van een beter inzicht in deze moeilijke materie moge ik bij deze nogmaals een beroep doen op Uw volledige medewerking.

's-Gravenhage, 6 November 1948

G. BANNING,

Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid

INTRA-UTERINE VRUCHTDOOD DOOR HET GEBRUIK VAN SOUFFRAMINE?

Mevr. A., moeder van 3 gezonde kinderen, beviel een dezer dagen van een levenloze vrucht. Hoewel de moeder zeide de dag van de geboorte nog leven te hebben gevoeld, kon met vrij grote zekerheid worden vastgesteld, dat het kind tenminste een dag van tevoren reeds overleden moest zijn. De navelstreng toonde namelijk een begin van maceratie en hoewel de voldragen vrucht volkomen gaaf was, leek ook de schedel iets weker dan normaal. De moeder had voordien nooit miskramen. Zij was tot het laatst toe gezond, de bloeddruk en de urine waren normaal, de placenta toonde geen infarcering en leek volkomen normaal, er was geen omstrengeling of enigerlei andere afwijking, om de dood van het kind te verklaren. Wel had de moeder tegelijk met de andere kinderen een soufframinekuur ondergaan voor oxyures, welke een dag voor de partus beëindigd was. Hierbij moet worden opgemerkt, dat ik voor volwassenen lager doseer dan gebruikelijk, n.l. 10 g in twee dagen, verdeeld over 5 poeders van 1 g, omdat de ervaring mij heeft geleerd, dat volwassenen veel meer last hebben van de officiële dosering dan kinderen. Daar het een feit is, dat kinderen en volwassenen opmerkelijk vaak anaemisch worden na een soufframinekuur, hetgeen bovendien vaak gepaard gaat met een vrij ernstig gevoel van slaphed, kan men wel als vaststaand aannemen, dat soufframine een lang niet onschuldige gif is. Ik acht dan